

РЕШЕНИЕ

№ 2633

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1161** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез адв. Д., срещу решение № 20212343/16.11.2021 г., постановено по НАХД № 1084 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 97-ми състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности“ в Централно управление на Национална агенция за приходите /ЦУ на НАП/, редовно призован, не изпраща представител. В депозирана молба по хода на делото от юрк. К. изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, Х. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 462038-F475001/13.09.2019 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ /Наредбата/.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 03.03.2019 г. в 15:30 ч. е извършена проверка в търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС – магазин за цветя, находящ се в [населено място], [улица] пред блок 32, стопанисван от [фирма]. При проверката е установено, че дневният оборот от монтираното в обекта фискално устройство /ФУ/, съгласно междинен финансов отчет е в размер на 0 лева, а фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 106, 76 лева, съгласно изготвен опис на паричните средства. Фискалното устройство в обекта притежава функциите „служебно въведени“ суми и „служебно изведени“ суми. По този начин търговецът не е изпълнил задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касова наличност на ФУ чрез операцията „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Прието е, че е извършено нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредбата във връзка с чл. 118, ал. 4 ЗДДС, поради което е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F475001/15.03.2019 г. срещу едноличния търговец, а въз основа на акта е издадено процесното НП. За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно - чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, вр. чл. 218, ал. 2 АПК. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че търговецът е нарушил чл. 33, ал. 1 от Наредбата. Тази разпоредба задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Горепосочената разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаването на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби, както и от служебно извършени въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

В тази връзка неоснователен е касационният довод, че сумата от 106, 76 лева не е част от касовата наличност. В случая е безспорно установено, че ФУ е разполагало с функцията „служебно въведени суми“, но въпреки това не е била регистрирана

промяната на касовата наличност - въвеждане на пари в касата, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредбата. Въпреки че нарушението е формално, без настъпването на вредоносен резултат, задълженията на търговеца, произтичащи от ЗДДС и Наредбата, са императивни и всяко неизпълнение представлява нарушение на установения правен ред по отношение на фискалната система.

Доколкото в хода на административнонаказателното производство е установено, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи, законосъобразно на търговеца е наложена имуществена санкция на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

Неоснователни са изложените в касационната жалба доводи, че обектът не работел по време на проверката. Това твърдение се опровергава от протокол за извършена проверка № 30338183/03.03.2019 г., според който работното време на магазина е от 09 часа до 20 часа, от понеделник до неделя. Касаторът не е представил график за работното време и е подписал протокола без възражения.

Съставът на касационната инстанция изцяло споделя изводите на районния съд, че не се налице основания случаят да се квалифицира като маловажен, тъй като се касае за формално нарушение, което не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20212343/16.11.2021 г., постановено по НАХД № 1084 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноска по делото в размер на 80.00 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.